TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2010. gada 8. jūnijā *

Lieta C-58/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *High Court of Justice* (*England & Wales*), *Queens's Bench Division* (*Administrative Court*) (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 18. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 13. februārī, tiesvedībā

The Queen pēc

Vodafone Ltd pieprasījuma,

Telefónica O2 Europe plc,

T-Mobile International AG,

Orange Personal Communications Services Ltd

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform,

piedaloties

Office of Communications,

Hutchison 3G UK Ltd,

GSM Association.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž.-K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], P. Linda [*P. Lindh*] un K. Toadere [*C. Toader*], tiesneši K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], P. Kūris [*P. Kūris*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents) un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 28. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Vodafone Ltd* vārdā — D. Panniks [*D. Pannick*], *QC*, un R. Kreisbergers [*R. Kreisberger*], *advocate*,

— *Telefónica O2 Europe plc*, *T-Mobile International AG* un *Orange Personal Communications Services Ltd* vārdā — D. Andersons [*D. Anderson*], *QC*, Ī. Ross [*I. Ross*], M. Lemanskis [*M. Lemanski*], *solicitors*, un D. Skanels [*D. Scannell*], *barrister*,

— *Hutchison 3G UK Ltd* vārdā — F. Ričmonda [*F. Richmond*], *solicitor*, un B. Kenelijs [*B. Kennelly*], *barrister*,

— *GSM Association* vārdā — B. Eimorijs [*B. Amory*] un S. Klerkss [*S. Clerckx*], advokāti, kā arī M. Čemberlens [*M. Chamberlain*], *barrister*,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — A. Rao [*I. Rao*], pārstāve, kurai palīdz Dž. Tērners [*J. Turner*], *QC*, un T. Vards [*T. Ward*], *barrister*,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. M. Viselsa [*C. M. Wissels*] un I. de Frīss [*Y. De Vries*], pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā — M. Dovgelevičs [*M. Dowgielewicz*], pārstāvis,

— Eiropas Parlamenta vārdā — E. Periljo [*E. Perillo*], H. Rodrigess [*J. Rodrigues*] un L. Vizadžo [*L. Visaggio*], pārstāvji,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā — D. Kanga Fano [*D. Canga Fano*] un Dž. Kimberlija [*G. Kimberley*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Benjons [*F. Benyon*] un A. Neijenhaiss [*A. Nijenhuis*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2009. gada 1. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK (OV L 171, 32. lpp.) spēkā esamību.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībās starp *Vodafone Ltd*, *Telefónica O2 Europe plc*, *T-Mobile International AG*, kā arī *Orange Personal Communications Services Ltd* — publisko mobilo telefonsakaru tīklu operatoriem, kuri darbojas Apvienotajā Karalistē, Eiropas Savienībā un citos starptautiskos tirgos, — un *Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform* (uzņēmējdarbības, uzņēmumu un normatīvo reformu valsts sekretārs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pieņemtajiem Regulas Nr. 717/2007 piemērošanas noteikumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Reglamentējošie noteikumi attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem

3 2002. gadā Kopienu likumdevējs, pamatodamies uz EKL 95. pantu, pieņēma reglamentējošos noteikumus attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (turpmāk tekstā — "reglamentējošie noteikumi"), lai visiem pārraides tīkliem un ar tiem saistītajiem pakalpojumiem piemērotu vienus reglamentējošos noteikumus, kuru starpā papildus speciālajām direktīvām it īpaši ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.). Ar šo regulējumu tiek izveidots mehānisms, kas valstu regulējošajām iestādēm (turpmāk tekstā — "VRI") gadījumos, kad attiecīgajā tirgū nav faktiskas konkurences, ļauj *ex ante* paredzēt regulējošus pienākumus elektronisko sakaru nozares uzņēmumiem, kuri, veicot attiecīgā tirgus analīzi, tikuši atzīti par ietekmīgiem tirgū.

Lēmums 2002/627/EK

4 Ar Komisijas 2002. gada 29. jūlija Lēmumu 2002/627/EK, ar ko izveido elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu Eiropas reglamentējošo iestāžu grupu (OV L 200, 38. lpp.), tika izveidota elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu VRI konsultējošā grupa. Šīs grupas (turpmāk tekstā — "ERIG") uzdevums atbilstoši minētā lēmuma 3. panta 1. punktam tostarp ir konsultēt Eiropas Kopienu Komisiju un palīdzēt tai elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu iekšējā tirgus konsolidācijā.

Regula Nr. 717/2007

5 Pēc publiskas konsultēšanās ar ieinteresētajām personām Komisija 2006. gada 12. jūlijā prezentēja politikas izvēles ietekmes novērtējumu attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Kopienā (SEC(2006) 925, turpmāk tekstā — "ietekmes novērtējums"). Šis novērtējums bija pamatā Priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21 (COM(2006) 382, galīgā redakcija; turpmāk tekstā — "priekšlikums regulai"), kas tika iesniegts tajā pašā dienā un kā rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 717/2007, pamatojoties uz EKL 95. pantu.

6 Šajā regulā sauszemes mobilo telefonsakaru operatoriem ir paredzēti maksimālie cenas ierobežojumi par viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu balss zvaniem starp dalībvalstīm mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības līmenī (turpmāk tekstā — "viesabonēšanas pakalpojumi Kopienā").

Viesabonēšanas pakalpojumu darbība

7 Viesabonēšanas pakalpojumu darbību, it īpaši saistībā ar Regulas Nr. 717/2007 2. pantā ietvertajām definīcijām, var aprakstīt šādi.

8 Mobilo telefonsakaru operatoru piedāvāto viesabonēšanas pakalpojumu būtība ir piedāvāt pakalpojumu sniegšanas turpināšanos tādiem klientiem, kuri apmeklē ārvalstis, ļaujot saņemt vai veikt zvanus citu dalībvalstu tīklos.

9 Lai varētu sniegt viesabonēšanas pakalpojumus, vietējā sakaru tīkla operators noslēdz īpašus vairumtirdzniecības līgumus ar citu dalībvalstu sakaru tīklu operatoriem. Tās dalībvalsts, kuru apmeklē vietējā sakaru tīkla abonents, sakaru tīkla operators, ar kuru vietējā sakaru tīkla operators ir noslēdzis minēto līgumu, sniedz savienojumu abonentam. Apmeklētā sakaru tīkla un vietējā sakaru tīkla sniegtais pakalpojums veido "viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu".

10 Vietējais pakalpojumu sniedzējs ir uzņēmums, kas viesabonentam sniedz sauszemes publiskos mobilo telefonsakaru pakalpojumus vai nu savā tīklā, vai kā mobilo telefonsakaru virtuālā tīkla operators vai kā mobilo balss telefonsakaru pakalpojumu tālākpārdevējs. Šāda pakalpojumu sniedzēja viesabonentiem sniegtie pakalpojumi ir "viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumi".

11 Viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumi ir daļa no vienošanās vai līguma par mobilajiem telefonsakariem, kuru noslēdzis abonents ar vietējo pakalpojumu sniedzēju un par kuriem maksa tiek noteikta kā par šajā vienošanās vai līgumā paredzētajiem pakalpojumiem. Tādēļ viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu nosacījumi ir atkarīgi no noslēgtās vienošanās vai līguma noteikumiem, kā arī no iespējamajām saistībām, kuras vietējam pakalpojumu sniedzējam ir uzlikusi VRI, kuras pakļautībā tas atrodas.

Regulas Nr. 717/2007 saturs

12 Attiecībā uz cenām par viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumiem, kuras jāmaksā publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotājiem, Regulas Nr. 717/2007 preambulas pirmajā apsvērumā ir noteikts, ka "augstās cenas [..] ir izraisījušas [VRI], patērētāju un Kopienas iestāžu bažas. Pārmērīgi augstas mazumtirdzniecības cenas izraisa gan augstie vairumtirdzniecības tarifi, kurus uzliek ārzemju sakaru tīklu operatori, gan daudzos gadījumos augstais mazumtirdzniecības uzcenojums, kuru uzliek klienta paša sakaru tīkla operators. Vairumtirdzniecības tarifu pazeminājumi bieži nenonāk līdz mazumtirdzniecības klientam. Lai gan daži operatori nesen ir ieviesuši tarifu plānus, kas klientiem piedāvā izdevīgākus nosacījumus un zemākas cenas, fakti joprojām liecina, ka izmaksu un cenu attiecība nav tāda, kas būtu dominējošā pilnīgas konkurences apstākļos".

13 No Regulas Nr. 717/2007 ceturtā apsvēruma izriet, ka šī regula attiecībā uz Kopienas mēroga viesabonēšanu papildina reglamentējošos noteikumus, kuros VRI nav paredzēti pietiekami mehānismi, lai tās efektīvi un izlēmīgi rīkotos attiecībā uz viesabonēšanas tarifu noteikšanu Kopienā.

14 Pēdējā minētā sakarā šīs regulas sestajā apsvērumā ir precizēts, ka:

"[..] darbs, ko [VRI] (gan individuāli, gan grupā [ERIG]) uzņēmušās, analizējot starptautiska mēroga viesabonēšanas vairumtirdzniecības valsts tirgus, ir parādījis, ka [VRI] vēl nav bijis iespējams efektīvi vērsties pret Kopienas mēroga viesabonēšanas vairumtirdzniecības augstajiem tarifiem, jo ir grūti noteikt uzņēmumus ar būtisku ietekmi tirgū, ņemot vērā starptautiskās viesabonēšanas īpašos apstākļus, tajā skaitā tās pārrobežu raksturu."

15 Saskaņā ar Regulas Nr. 717/2007 astoto un devīto apsvērumu:

> "(8) Turklāt [VRI], kuras ir atbildīgas par to teritorijā dzīvojošo mobilo sakaru lietotāju interešu aizsardzību un veicināšanu, nespēj kontrolēt citā dalībvalstī esošu sakaru tīklu viesoperatoru rīcību, no kā šie klienti ir atkarīgi, izmantojot starptautiskās viesabonēšanas pakalpojumus. Šis šķērslis mazinātu arī to dalībvalstu piemēroto pasākumu efektivitāti, kas balstīti uz atlikušo kompetenci pieņemt patērētāju aizsardzības noteikumus.
>
> (9) Tādējādi dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai risinātu jautājumu par starptautiskās viesabonēšanas tarifu līmeni, bet mehānisms, saskaņā ar kuru [VRI] tika uzticēta *ex ante* regulējošās intervences funkcija, kas noteikta ar [..] reglamentējošiem noteikumiem [..], nav izrādījies pietiekams, lai šīm iestādēm ļautu izšķiroši rīkoties klientu interesēs šajā specifiskajā nozarē."

16 No minētās regulas divpadsmitā un trīspadsmitā apsvēruma izriet, ka regulā ir ņemtas vērā viesabonēšanas tirgu specifiskās īpašības, kas pamato ārkārtas pasākumus, kuri pārsniedz reglamentējošajos noteikumos paredzētos mehānismus.

17 Attiecībā uz Regulas Nr. 717/2007 mērķiem tās četrpadsmitajā apsvērumā ir noteikts, ka "regulējošās saistības būtu jāpiemēro gan mazumtirdzniecības, gan vairumtirdzniecības līmenī, lai aizsargātu viesabonēšanas klientu intereses, jo pieredze liecina, ka Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumu vairumtirdzniecības tarifu samazināšana var neatspoguļoties viesabonēšanas mazumtirdzniecības cenu samazinājumā, ja nav to veicinošu faktoru. Savukārt rīcība, kas vērsta uz mazumtirdzniecības cenu līmeņa samazināšanu, nevēršoties pret vairumtirdzniecības izmaksām, kas saistītas ar šo pakalpojumu nodrošināšanu, varētu izraisīt risku izjaukt Kopienas mēroga viesabonēšanas tirgus pienācīgu funkcionēšanu".

18 Atbilstoši minētās regulas sešpadsmitajam apsvērumam regulā ir paredzēta "kopēja pieeja, lai nodrošinātu, ka sauszemes publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotājiem, ceļojot Kopienas teritorijā, nebūtu jāmaksā pārmērīgas cenas par Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem, veicot vai saņemot balss zvanus [..]. Ņemot vērā apskatāmo pakalpojumu pārrobežu raksturu, šī kopējā pieeja ir nepieciešama, lai mobilo sakaru operatori var darboties atbilstīgi vienotam saskaņotam tiesiskajam regulējumam, kas balstīts uz objektīvi noteiktiem kritērijiem".

19 Regulā Nr. 717/2007 paredzētajai regulatīvajai pieejai, kā tas paredzēts tās deviņpadsmitajā apsvērumā, "būtu jānodrošina, ka Kopienas mēroga viesabonēšanas mazumtirdzniecības cenās pieņemamāk nekā līdz šim atspoguļotos attiecīgās izmaksas, kas saistītas ar pakalpojuma sniegšanu".

20 Šajā sakarā atbilstoši minētās regulas trīsdesmit astotajam apsvērumam, ņemot vērā to, ka šos mērķus "nevar drošā, saskaņotā, savlaicīgā veidā pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar [EK] Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu".

21 Par Regulas Nr. 717/2007 priekšmetu tās 1. panta 1. punktā ir noteikts šādi:

"Ar šo regulu ievieš kopēju pieeju, [..] tādējādi veicinot iekšējā tirgus vienmērīgu darbību, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, saglabājot konkurenci mobilo sakaru operatoru starpā un stimulus jauninājumu veikšanai un patērētāju izvēlei. [..]"

22 Atbilstoši Regulas Nr. 717/2007 2. panta 2. punkta a) apakšpunktam par "Eiropas tarifu" ir uzskatāms "jebkurš tarifs, kas nepārsniedz maksimālo cenu, kura paredzēta 4. pantā, un ko vietējais mobilo sakaru operators var noteikt par regulēto viesabonēšanas zvanu nodrošināšanu saskaņā ar minēto pantu".

23 Minētās regulas 3. panta 1. punktā ir noteikts maksimālais vidējais vairumtirdzniecības tarifs, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var piemērot viesabonenta vietējā sakaru tīkla operatoram par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu, kurš uzsākts šajā apmeklētajā tīklā. Šis tarifs, kurā ietilpst savienojuma uzsākšanas, tranzīta un savienojuma pabeigšanas izmaksas, sākotnēji tiek noteikts EUR 0,30 par minūti, pēc tam, sākot no 2008. gada 30. augusta, — EUR 0,28 par minūti un kopš 2009. gada 30. augusta — EUR 0,26 par minūti.

24 Attiecībā uz mazumtirdzniecības cenām Regulas Nr. 717/2007 4. panta 1. un 2. punktā vietējie sakaru operatori to viesabonentiem par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu drīkst piemērot Eiropas tarifu, kas nepārsniedz EUR 0,49 par minūti par jebkuru veikto zvanu un EUR 0,24 par minūti par jebkuru saņemto zvanu. Maksimālo cenu samazina līdz EUR 0,46 un EUR 0,43 par veiktajiem zvaniem un EUR 0,22 un EUR 0,19 par saņemtajiem zvaniem attiecīgi no 2008. gada 30. augusta un 2009. gada 30. augusta. Atbilstoši minētā panta 3. punktam visiem pašreizējiem viesabonentiem līdz 2007. gada 30. jūlijam ir jādod iespēja izvēlēties šo tarifu vai jebkuru citu viesabonēšanas tarifu un divu mēnešu laikā jāpaziņo šī izvēle vietējam mobilo sakaru operatoram.

25 Minētās regulas 6. pantā vietējo sakaru tīklu operatoriem ir paredzēti informēšanas un pārskatāmības pienākumi attiecībā uz mazumtirdzniecības cenām, ko tie piemēro visiem saviem viesabonentiem.

26 Saistība starp Regulu Nr. 717/2007 un reglamentējošajiem noteikumiem ir regulēta šīs regulas 1. panta 3. punktā un 10. pantā. 1. panta 3. punkts ir šāds:

"Šī regula ir īpašs pasākums pamatdirektīvas 1. panta 5. punkta nozīmē."

27 Atbilstoši Regulas Nr. 717/2007 10. pantam:

"Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 1. pantam pievieno šādu punktu:

"5. Šī direktīva un īpašās direktīvas neskar nevienu īpašu pasākumu, kas pieņemts starptautiskās viesabonēšanas regulēšanai mobilajos telefonsakaru tīklos Kopienā.""

28 Turklāt Regulas Nr. 717/2007 11. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Komisija pārskata šīs regulas darbību un ziņo Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei ne vēlāk kā 2008. gada 30. decembrī. Atbilstoši tās 13. pantam šī regula zaudē spēku 2010. gada 30. jūnijā.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

29 Prasītājas pamata lietā ir cēlušas prasību *High Court of Justice* (*England & Wales*), *Queen's Bench Division* (*Administrative Court*) par 2007. gada noteikumiem par mobilo sakaru viesabonēšanu (*Mobile Roaming Regulations 2007)*, ar ko atsevišķu Regulas Nr. 717/2007 normu iedarbība tiek attiecināta uz Apvienoto Karalisti. Pamatā tās apstrīd šīs regulas spēkā esamību trīs apsvērumu dēļ, proti, minētās regulas juridiskā pamata nepiemērotību, kā arī samērīguma un subsidiaritātes principu pārkāpumus šīs regulas ietvaros.

30 Atbildētāja pamata lietā, *Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform*, uzskata, ka prasītāju pamata lietā un *GSM Association* izvirzītie argumenti ir nepieņemami un ka strīds par regulas spēkā esamību nav pamatots.

31 Iesniedzējtiesa pieņēma prasītāju pamata lietā celto prasību un nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regula (EK) Nr. 717/2007 ir pilnīgi vai daļēji spēkā neesoša tādēļ, ka EKL 95. pants nav atbilstošs juridiskais pamats?

2) Vai Regulas (EK) Nr. 717/2007 4. pants (kopā ar 2. panta [2. punkta] a) apakšpunktu un 6. panta 3. punktu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz Eiropas tarifu un ar to saistītajiem pienākumiem) ir spēkā neesošs tādēļ, ka viesabonēšanas [pakalpojumu] mazumtirdzniecības cenas maksimālā apmēra noteikšana neatbilst samērīguma un/vai subsidiaritātes principam?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

32 Pastāvīgajā judikatūrā ir ticis atzīts, ka EKL 95. panta 1. punktā paredzēto pasākumu mērķim ir jābūt iekšējā tirgus izveides un darbības nosacījumu uzlabošanai (2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-491/01 *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, *Recueil*, I-11453. lpp., 60. punkts, kā arī 2006. gada 2. maija spriedums lietā C-217/04 Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, Krājums, I-3771. lpp., 42. punkts). Lai arī vienkārša valstu tiesisko regulējumu atšķirību un abstrakta apdraudējuma pamatbrīvībām vai abstrakta konkurences izkropļojumu konstatācija nav pietiekams pamats EKL 95. panta kā juridiskā pamata izvēlei, Kopienu likumdevējs to var izvēlēties īpaši gadījumos, kad pastāv tādas atšķirības valstu tiesisko regulējumu starpā, kuras var kavēt pamatbrīvību īstenošanu un tādējādi tiešā veidā ietekmēt iekšējā tirgus darbību (2006. gada 12. decembra spriedums lietā C-380/03 Vācija/Parlaments un Padome, Krājums, I-11573. lpp., 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra) vai radīt būtiskus konkurences izkropļojumus (2000. gada 5. oktobra spriedums lietā C-376/98 Vācija/Parlaments un Padome, *Recueil*, I-8419. lpp., 84. un 106. punkts).

33 Šo normu var izmantot arī, lai novērstu šādu šķēršļu tirdzniecībai rašanos, kas rastos atšķirīgas dalībvalstu tiesiskā regulējuma attīstības dēļ. Tomēr iespējai, ka šādi šķēršļi radīsies, ir jābūt ticamai un minētā pasākuma mērķim ir jābūt saistītam ar to novēršanu (iepriekš minētais 2006. gada 12. decembra spriedums lietā Vācija/Parlaments un Padome, 38. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2009. gada 10. februāra spriedums lietā C-301/06 Īrija/Parlaments un Padome, Krājums, I-593. lpp., 64. punkts; šajā ziņā skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, 60.–64. punkts).

34 Ja ar tiesību aktu, kura pamatā ir EKL 95. pants, jau ir novērsti visi šķēršļi tirdzniecībai jomā, ko ar šo aktu saskaņo, Kopienu likumdevējam nevar liegt iespēju šo aktu pielāgot apstākļu izmaiņām vai jaunām zināšanām, ņemot vērā viņa uzdevumu uzraudzīt vispārējo Līgumā paredzēto interešu aizsardzību (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, 77. un 78. punkts).

35 Šajā sakarā Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome 43. punktā ir atzinusi, ka ar frāzi "pasākumi, lai tuvinātu [..] aktus", kas minēta EKL 95. pantā, Līguma autori atkarībā no saskaņojamās nozares vispārējā konteksta un konkrētajiem apstākļiem ir vēlējušies Kopienu likumdevējam piešķirt rīcības brīvību attiecībā uz to, kāda aktu tuvināšanas tehnika ir vispiemērotākā vēlamā rezultāta sasniegšanai, it īpaši nozarēs, kurām piemīt tehniski sarežģītas īpašības.

36 Turklāt, tā kā nosacījumi EKL 95. panta kā juridiskā pamata izmantošanai ir izpildīti, Kopienu likumdevējam nevar liegt izmantot šo juridisko pamatu tāpēc, ka patērētāju aizsardzībai ir izšķirošā nozīme, izdarot izvēli (saistībā ar sabiedrības veselības aizsardzību skat. iepriekš minēto 2000. gada 5. oktobra spriedumu lietā Vācija/Parlaments un Padome, 88. punkts; spriedumu lietā *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, 62. punkts, kā arī 2005. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-154/04 un C-155/04 *Alliance for Natural Health* u.c., Krājums, I-6451. lpp., 30. punkts).

37 Pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, lai EKL 95. pantu izmantotu kā Regulas Nr. 717/2007 juridisko pamatu, ir jāņem vērā visi iepriekš izklāstītie apsvērumi.

38 Atbilstoši Regulas Nr. 717/2007 1. pantam, kā arī tās sešpadsmitajam un trīsdesmit astotajam apsvērumam ar to ievieš kopēju pieeju, lai nodrošinātu, ka publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotājiem nebūtu jāmaksā pārmērīgas cenas par Kopienas mēroga viesabonēšanas pakalpojumiem un lai mobilo sakaru operatori var darboties atbilstīgi vienotam saskaņotam tiesiskajam regulējumam, kas balstīts uz objektīvi noteiktiem kritērijiem. Tādējādi tā paredz veicināt iekšējā tirgus saskaņotu darbību, lai nodrošinātu patērētāju augsta līmeņa aizsardzību un vienlaicīgi saglabātu konkurenci starp mobilo sakaru tīklu operatoriem.

39 Kā it īpaši izriet no Regulas Nr. 717/2007 pirmā apsvēruma un priekšlikuma regulai paskaidrojuma raksta 1. punkta, starptautisko viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu cenas minētās regulas pieņemšanas laikā bija augstas un saikne starp izmaksām un cenām nebija tāda, kurai būtu jādominē konkurences tirgū. Tādēļ pārmērīgās mazumtirdzniecības cenas, kuras izrietēja gan no augstajiem vairumtirdzniecības tarifiem, kurus piemēroja apmeklēto sakaru tīklu ārvalstu operatori, gan daudzos gadījumos arī augstajiem mazumtirdzniecības uzcenojumiem, kurus piemēroja paša klienta tīkla operators.

40 No tā arī var secināt, ka VRI, valsts pārvaldes iestādes, kā arī patērētāju aizsardzības iestādes visā Kopienā augstās mazumtirdzniecības cenas uzskatīja par konstantu problēmu un ka centieni šo problēmu atrisināt ar pastāvošo reglamentējošo noteikumu palīdzību nevainagojās ar cenu pazemināšanu.

41 Īpaši tādēļ, ka no Regulas Nr. 717/2007 pieņemšanas laikā piemērojamā tiesiskā regulējuma izrietošie reglamentējošie noteikumi, kā tas izriet arī no regulas sestā un astotā apsvēruma, nebija pietiekams līdzeklis VRI rokās, lai veiktu efektīvus un izšķirošus pasākumus it īpaši attiecībā uz pārmērīgajām attiecīgo pakalpojumu vairumtirdzniecības cenām, no kurām viesabonēšanas vairumtirdzniecības tirgu īpatnību un šo pakalpojumu pārrobežu rakstura dēļ ir atkarīgas mazumtirdzniecības cenas. Šajā sakarā Kopienu likumdevējs konstatēja, ka, pirmkārt, VRI ir grūtības identificēt tirgū

ietekmīgākos uzņēmumus un, otrkārt, ka tās nav spējīgas kontrolēt apmeklētā viesabonēšanas tīkla operatoru darbības citās dalībvalstīs, no kuriem ir atkarīgi abonenti, kolīdz tie vēlas lietot viesabonēšanas pakalpojumus Kopienā.

42 Kā izriet no Regulas Nr. 717/2007 ceturtā un divpadsmitā apsvēruma, šajā sakarā Kopienu likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu papildināt un nostiprināt reglamentējošo noteikumu normas, uz konceptuāli citādas pieejas pamata pieņemot minēto regulu kā *ex ante* regulējumu, kurā ņemtas vērā viesabonēšanas tirgu individuālās īpatnības, lai labotu minēto noteikumu trūkumus. Likumdevējs ceturtajā apsvērumā ir norādījis, ka noteikumos VRI nebija paredzēti pietiekami mehānismi, lai tās efektīvi un izlēmīgi rīkotos attiecībā uz viesabonēšanas tarifu noteikšanu Kopienā, un tādēļ šie noteikumi nav spējuši nodrošināt šo pakalpojumu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību. Tas ir norādījis, ka regula ir atbilstošs instruments minētās situācijas labošanai.

43 Šajā pašā sakarā Regulas Nr. 717/2007 astotajā apsvērumā, kā ticis minēts arī priekšlikuma regulai paskaidrojuma raksta 1. punktā, Kopienu likumdevējs ir atsaucies uz dalībvalstu atlikušo kompetenci pieņemt noteikumus par patērētāju aizsardzību un ir uzskatījis, ka minētajam kontekstam raksturīgie apstākļi var mazināt dalībvalstu kompetences ietvaros veikto pasākumu efektivitāti.

44 Kopienu likumdevējs minētās regulas devītajā apsvērumā ir secinājis, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, kas atrisinātu ar viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu Kopienā augstajām cenām saistīto problēmu, ko tiesas sēdē apstiprināja arī Komisija.

45 No tā izriet, ka Kopienu likumdevējs bija sastapies ar situāciju, kurā šķita iespējama valsts pasākumu veikšana saistībā ar viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu Kopienā augsto cenu problēmas risināšanu, pieņemot noteikumus mazumtirdzniecības cenu noteikšanai. Kā izriet no priekšlikuma regulai paskaidrojuma raksta 1. punkta un arī ietekmes novērtējuma 2.4. punkta, šādu pasākumu rezultātā valstu tiesiskie regulējumi attīstītos viendabīgi.

46 Ņemot vērā šos apstākļus, Kopienu likumdevējs, rūpēdamies par konkurences saglabāšanu mobilo sakaru tīklu operatoru starpā, kā tika norādīts šī sprieduma 38. punktā, izvēlējās rīkoties, lai novērstu pasākumus, kurus dalībvalstis, iespējams, veiktu, izmantojot to atlikušo kompetenci patērētāju aizsardzības jomā.

47 Ievērojot šī sprieduma 7.–11. punktā aprakstīto viesabonēšanas tirgu darbību un ņemot vērā viesabonēšanas pakalpojumu vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības cenu būtisko savstarpējo atkarību, ir jāatzīst, ka dalībvalstu tiesisko regulējumu viendabīga attīstība, lai vienīgi samazinātu mazumtirdzniecības cenas, neietekmējot viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanas izmaksas, varētu radīt būtiskus konkurences izkropļojumus un traucēt Kopienas viesabonēšanas tirgus pareizu darbību, kā tas izriet no Regulas Nr. 717/2007 četrpadsmitā apsvēruma. Šāda situācija pamato šī sprieduma 38. punktā minēto Kopienu likumdevēja izvirzīto mērķi aizsargāt iekšējā tirgus pareizu darbību.

48 No iepriekš minētā izriet, ka Regulas Nr. 717/2007 mērķis ir iekšējā tirgus darbības apstākļu uzlabošana un ka to varēja pieņemt, pamatojoties uz EKL 95. pantu.

49 Tādēļ uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka tā pārbaudē nav atklājušies apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 717/2007 spēkā esamību.

Par otro jautājumu

50 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Regulā Nr. 717/2007 nav pārkāpti samērīguma un subsidiaritātes principi, nosakot maksimālās robežas ne tikai vidējām vairumtirdzniecības cenām par minūti, bet arī mazumtirdzniecības cenām un sakarā ar tām paredzot informēšanas pienākumus attiecībā uz viesabonentiem.

Par samērīguma principa pārkāpumu

51 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka samērīguma princips, kas ir viens no Kopienu tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Kopienu tiesību normu, būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai tos sasniegtu (2005. gada 6. decembra spriedums apvienotajās lietās C-453/03, C-11/04, C-12/04 un C-194/04 *ABNA* u.c., Krājums, I-10423. lpp., 68. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

52 Attiecībā uz šo nosacījumu ievērošanas pārbaudi tiesā Tiesa Kopienu likumdevējam ir atzinusi plašu rīcības brīvību tam piešķirto pilnvaru īstenošanā jomās, kurās tam ir jāizdara izvēle ar politiku, ekonomiku vai sociālām lietām saistītos jautājumos un kurās tam ir jāveic sarežģīts novērtējums. Tādēļ runa nav par to, vai šajā jomā veiktais pasākums bija labākais vai vienīgais iespējamais, jo tikai tā neatbilstība mērķim, ko

kompetentās iestādes vēlas sasniegt, var ietekmēt šāda pasākuma likumību (šajā ziņā skat. 2001. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-189/01 *Jippes* u.c., Krājums, I-5689. lpp., 82. un 83. punkts; iepriekš minētos spriedumus lietā *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, 123. punkts; apvienotajās lietās *Alliance for Natural Health* u.c., 52. punkts, kā arī 2009. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-558/07 *S.P.C.M.* u.c., Krājums, I-5783. lpp., 42. punkts).

53 Katrā ziņā, pat šādas rīcības brīvības esamības gadījumā Kopienu likumdevējam sava izvēle ir jābalsta uz objektīviem kritērijiem. Turklāt, izvērtējot ar dažādiem iespējamiem pasākumiem saistītos ierobežojumus, ir jāpārbauda, vai ar veikto pasākumu sasniegtie mērķi var pamatot saimnieciski negatīvas sekas, pat būtiskas sekas, kas rodas konkrētiem operatoriem (šajā ziņā skat. 2005. gada 10. marta spriedumu apvienotajās lietās C-96/03 un C-97/03 *Tempelman* un *van Schaijk*, Krājums, I-1895. lpp., 48. punkts; 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā C-86/03 Grieķija/Komisija, Krājums, I-10979. lpp., 96. punkts, kā arī 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-504/04 *Agrarproduktion Staebelow*, Krājums, I-679. lpp., 37. punkts).

54 Tādēļ Tiesai, pamatojoties uz iepriekš minētajiem kritērijiem, ir jāpārbauda, vai — kā īpaši norādījušas prasītājas pamata lietā — ar Regulu Nr. 717/2007 tiek pārkāpts samērīguma princips, jo tajā ir noteiktas maksimālās robežas ne tikai vairumtirdzniecības cenai, bet paredzētas arī mazumtirdzniecības cenu maksimālās robežas, kā arī saistībā ar tām paredzēti informēšanas pienākumi attiecībā uz viesabonentiem.

55 Šajā sakarā iepriekš ir jāatgādina, ka Komisija, pirms izstrādāt priekšlikumu regulai, veica visaptverošu izpēti, kuras rezultāts ir apkopots šī sprieduma 5. punktā minētajā ietekmes novērtējumā. No tā izriet, ka tā ir pārbaudījusi dažādas iespējas šajā jomā, tostarp tikai mazumtirdzniecības cenu reglamentēšanu, tikai vairumtirdzniecības cenu reglamentēšanu vai arī abu cenu reglamentēšanu, un ka tā ir izvērtējusi šo dažādo reglamentācijas veidu ekonomisko ietekmi, kā arī dažādu tarifu struktūru ietekmi.

56 Maksimālo tarifu viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumiem noteikšanas, izmantojot Regulas Nr. 717/2007 4. panta 2. punktā paredzēto Eiropas tarifu, mērķis cita starpā, kā tas izriet arī no šīs regulas 1. panta, kā arī četrpadsmitā un sešpadsmitā apsvēruma, ir patērētāju aizsardzības nolūkā samazināt cenas, kuras publisko mobilo telefonsakaru tīklu lietotājiem jāmaksā par šiem pakalpojumiem.

57 Turklāt it īpaši no Regulas Nr. 717/2007 deviņpadsmitā apsvēruma izriet, ka Eiropas tarifa ieviešanas rezultātā Kopienas viesabonēšanas mazumtirdzniecības pakalpojumu cenām būtu pieņemamāk nekā līdz šim jāatspoguļo ar šo pakalpojumu sniegšanu saistītās izmaksas.

58 Kā izriet no šī sprieduma 39. punkta, Regulas Nr. 717/2007 pieņemšanas brīdī vidējā mazumtirdzniecības cena Kopienā par zvanu viesabonēšanas tīklā bija augsta un attiecība starp izmaksām un cenām, nebija tāda, kādai vajadzētu dominēt konkurences tirgū. Vidējā mazumtirdzniecības cena par zvanu viesabonēšanas tīklā tolaik bija EUR 1,15 par minūti, proti, kā izriet no ietekmes izvērtējuma, piecas reizes augstāka par pakalpojuma sniegšanas vairumtirdzniecības izmaksām.

59 Regulas Nr. 717/2007 4. panta 2. punktā paredzētais Eiropas tarifa līmenis ir paredzēts ievērojami zemāks par šo vidējo cenu. Turklāt ar to paredzētie maksimālie tarifi, kā izriet no priekšlikuma regulai paskaidrojuma raksta 3. punkta, ir pielāgoti atbilstošajiem vairumtirdzniecības cenu maksimālajiem līmeņiem, lai rezultātā mazumtirdzniecības tarifi precīzāk atspoguļotu pakalpojumu sniedzēju izmaksas.

60 Šādos apstākļos maksimālo tarifu mazumtirdzniecības cenām ieviešana ar šo normu ir uzskatāma par piemērotu pasākumu patērētāju aizsardzībai no pārāk augstām cenām.

61 Attiecīgā pasākuma nepieciešamība ir apstrīdēta, norādot, ka ar minēto pasākumu ir pārsniegtas mērķa sasniegšanai nepieciešamā robežas, ņemot vērā konkurences pastāvēšanu mazumtirdzniecības tirgos. Mazāk ierobežojoša un samērīgāka pieeja būtu bijusi reglamentēt tikai vairumtirdzniecības cenas, tādējādi panākot mazumtirdzniecības cenu kritumu konkurences ietekmē atbilstoši piedāvājuma un pieprasījuma noteikumiem un paredzot VRI iespēju, pamatojoties uz konkrēti definētiem reglamentētiem kritērijiem, iejaukties gadījumos, kad minētie tirgi nedarbojas pareizi.

62 Šajā sakarā it īpaši no Regulas Nr. 717/2007 četrpadsmitā apsvēruma izriet, ka Kopienu likumdevējs ir vadījies pēc atziņas, ka vairumtirdzniecības cenu samazināšana nenozīmētu mazumtirdzniecības cenu samazināšanos, ja nav konkrētu iniciatīvas pasākumu šajā sakarā.

63 Priekšlikuma regulai, uz kura pamata Kopienu likumdevējs pieņēma Regulu Nr. 717/2007, paskaidrojuma rakstā Parlaments un Komisija it īpaši norāda uz to, ka Kopienas viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu tirgus reglamentēšana vien negarantētu, ka vairumtirdzniecības cenu samazināšanās ietekmētu mazumtirdzniecības cenas, ņemot vērā, ka uz operatoriem netiktu izdarīts nekāds konkurences spiediens, lai to darītu. Pieredze esot pierādījusi, ka vairumtirdzniecības cenu samazināšana nebūt nenozīmē, ka samazināsies arī mazumtirdzniecības cenas.

64 Padome šajā sakarā precizēja, ka likumdevējs ir atzinis par vajadzīgu kontrolēt mazumtirdzniecības cenas īpaši tādēļ, ka šajā specifiskajā nozarē konkurence mazumtirdzniecības cenu jomā principā notiek mazumtirdzniecības piedāvājumu paketes līmenī un ka lielākajai daļai patērētāju viesabonēšana ir tikai neliela šīs paketes daļa, un tādēļ tai nav izšķirošas nozīmes, nedz izvēloties operatoru, nedz izlemjot par tā maiņu.

65 Iestādes, kuras iesniegušas apsvērumus Tiesai, vēl ir atsaukušās uz ietekmes novērtējumu, no kura izriet, ka viesabonēšanas tirgu dinamika ir uzskatāma par sarežģītu un progresējošu un tādēļ pastāvot risks, ka vairumtirdzniecības cenu samazināšana neatspoguļosies mazumtirdzniecības cenu samazinājumā. No tā arī izriet, ka tādējādi būtu ieteicams vienlaicīgi reglamentēt arī mazumtirdzniecības cenas. Šāda riska pastāvēšanas faktu ir atzinusi arī ERIG pirms ietekmes novērtējuma notikušo publisko konsultāciju ietvaros 2006. gada 22. martā sniegtās atbildes 3.12. punktā, ko tā sniedza īpaši tām dalībvalstīm, kuru tirgos konkurence ir mazāk izteikta.

66 Turklāt ir jāatzīst, ka vairumtirdzniecības cenu reglamentēšana vien tieši un nekavējoties patērētājus neietekmētu. Tieši pretēji — viņu tiešā veidā situāciju spētu uzlabot vienīgi mazumtirdzniecības cenu reglamentēšana.

67 Turklāt jānorāda — kā izriet no Regulas Nr. 717/2007 trīspadsmitā apsvēruma —, ka Kopienu likumdevējs ir atzinis, ka veiktie pasākumi ir ārkārtas rakstura, ko attaisno viesabonēšanas tirgu specifiskās īpašības.

68 Šādos apstākļos, it īpaši ņemot vērā Kopienu likumdevēja plašo rīcības brīvību attiecīgajā nozarē, kurā tam ir jāizdara izvēle ar ekonomiku saistītos jautājumos un kurā tam ir jāveic sarežģīts novērtējums, var pamatoti uzskatīt, ka ar vairumtirdzniecības tirgu reglamentēšanu vien netiktu sasniegts tāds pats rezultāts, kā ar tādu tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkojamais, kurš attiecas gan uz vairumtirdzniecības, gan uz mazumtirdzniecības tirgiem, kas tādējādi pamato šī regulējuma nepieciešamību.

69 Visbeidzot, ņemot vērā nozīmīgumu, kāds EKL 95. panta 3. punkta ietvaros ir piešķirts patērētāju aizsardzības mērķim, ar izvirzīto mērķi samērīga ir uzskatāma tāda laikā ierobežota intervence tirgū, kurā valda konkurence, kas nekavējoties ļauj nodrošināt patērētāju aizsardzību pret pārmērīgām cenām, kā tas ir izskatāmajā lietā, pat ja tā varētu negatīvi ietekmēt atsevišķus operatorus.

70 Tādēļ ir jāatzīst, ka, Regulas Nr. 717/2007 4. pantā papildus vairumtirdzniecības maksimālajiem tarifiem paredzot maksimālos mazumtirdzniecības tarifus, Kopienu likumdevējs nav pārsniedzis tam atzītās rīcības brīvības robežas. Tas pats ir attiecināms uz minētās regulas 6. panta 3. punktā paredzēto informēšanas pienākumu, jo šī norma nostiprina mazumtirdzniecības cenu reglamentēšanas lietderīgo iedarbību un to attaisno patērētāju aizsardzības mērķis.

71 No tā izriet, ka ar Regulas Nr. 717/2007 4. pantu un 6. panta 3. punktu samērīguma princips nav pārkāpts.

Par subsidiaritātes principa pārkāpumu

72 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka subsidiaritātes princips ir noteikts EKL 5. panta otrajā daļā un konkretizēts Līgumam pievienotajā protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu, saskaņā ar kuru jomās, kas nav ekskluzīvā Kopienas kompetencē, tā rīkojas vienīgi tad, ja dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt paredzētās darbības mērķus un ja paredzētās darbības apjoma vai rezultātu dēļ tos var vieglāk sasniegt Kopienas līmenī. Šī protokola 5. punktā ir paredzētas arī vadlīnijas šo nosacījumu izpildes konstatēšanai.

73 Attiecībā uz leģislatīvajiem aktiem minētā protokola 6. un 7. punktā ir precizēts, ka Kopiena kā likumdevējs darbojas tikai tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs, un ka Kopienas pasākumos būtu iespējami plašas iespējas jāparedz valstu lēmumiem atbilstīgi pasākuma mērķim un ievērojot Līguma prasības.

74 Tā 3. punktā turklāt ir precizēts, ka subsidiaritātes princips neliek apšaubīt pilnvaras, ko Kopienai piešķir Līgums, kā tās interpretē Tiesa.

75 Attiecībā uz EKL 95. pantu Tiesa ir atzinusi, ka subsidiaritātes princips ir piemērojams gadījumos, kad Kopienu likumdevējs izmanto šo juridisko pamatu tiktāl, ciktāl šajā normā Kopienai nav paredzēta ekskluzīva kompetence regulēt ekonomiskās aktivitātes iekšējā tirgū (iepriekš minētais spriedums lietā *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, 179. punkts).

76 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Kopienu likumdevējs, rūpēdamies par konkurences saglabāšanu mobilo sakaru tīklu operatoru starpā, ar Regulas Nr. 717/2007 pieņemšanu izveidoja kopēju pieeju, lai īpaši veicinātu iekšējā tirgus saskaņotu darbību, kas ļauj minētajiem operatoriem darboties atbilstoši savstarpēji atbilstošiem reglamentējošiem noteikumiem.

77 Kā izriet no šīs regulas četrpadsmitā apsvēruma, viesabonēšanas pakalpojumu vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības cenu savstarpējā atkarība ir ļoti būtiska, kā dēļ jebkurš pasākums, lai samazinātu tikai mazumtirdzniecības cenas, neietekmējot Kopienas viesabonēšanas vairumtirdzniecības pakalpojumu cenas, varētu traucēt Kopienas viesabonēšanas tirgus darbību. Kopienu likumdevējs tādēļ ir izlēmis, ka viņa rīcībai ir nepieciešama kopēja pieeja kā vairumtirdzniecības cenu, tā arī mazumtirdzniecības cenu sakarā, lai veicinātu šādu pakalpojumu iekšējā tirgus saskaņotu darbību.

78 No minētās savstarpējās atkarības izriet, ka Kopienu likumdevējs pamatoti varēja uzskatīt, ka tā darbībās bija jāietver arī intervence mazumtirdzniecības cenu jomā. Tādēļ, ņemot vērā Regulā Nr. 717/2007 paredzētās kopējās pieejas iedarbību, regulas mērķi vislabāk iespējams sasniegt Kopienas līmenī.

79 Tādējādi Regulas Nr. 717/2007 4. pants un 6. panta 3. punkts nav spēkā neesoši subsidiaritātes principa pārkāpuma dēļ.

80 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka tā pārbaudē netika atklāti apstākļi, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 717/2007 4. panta un 6. panta 3. punkta spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

81 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nosprież:

Uzdoto jautājumu pārbaudē netika atklāti apstākļi, kas varētu ietekmēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK spēkā esamību.

[Paraksti]